

Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów

№ 34.

WARSZAWA, DNIA 18 WRZEŚNIA 1926.

ROK VIII.

TREŚĆ: Zarządzenia.

86. Wprowadzenie przekazów telegraficznych w obrocie z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1.
87. Zwrotne poświadczenia wypłaty przekazów czekowych P. K. O.
88. Przepisy wykonawcze do § 21 i 28 Taryfy Telefonicznej.

Okólniki. Niedokładności formalne przy wypłacie i kwitowaniu przekazów czekowych P. K. O.—Wykaz zakazanych czasopism.—Wstrzymanie obrotu paczkowego i pieniężnego w agencji poczt. Połączany dworzec, okręgu Dyr. P. i T. w Wilnie.—Uruchomienie ambulansu Nr. 8.—Rozwój sieci pocztowej za czas od 1/8 do 1/9 26 r.—Wykaz zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.—Wykaz odnalezionych książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.—Legitymacje i dokumenty unieważnione.—Konkursy.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczty i Tel. Warszawa i Inspektoratu Poczty i Tel. Katowice.

Dział nieurzędowy.

Zarządzenia.

86

Wprowadzenie przekazów telegraficznych w obrocie z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1.

Z dniem 1 października 1926 wprowadza się wzajemny obrót pieniężny pomocą przekazów telegraficznych z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1 według taryfy i na zasadach obowiązujących w obrocie wewnętrznym.

Kwota przekazu telegraficznego nie może przewyższać 1000 zł.

Nadawca przekazu telegraficznego z Polski do polskiego urzędu pocztowego Gdańsk 1 obowiązany jest według zarządzenia G. D. P. i T. z dnia 26.XI 1926 Nr. 9422/VII (Dz. U. G. D. P. i T. Nr. 51 z 1925, str. 633) złożyć w urzędzie pocztowym zezwolenie kompetentnej władzy skarbowej na wysłaną sumę pieniężną.

Urząd pocztowy nadawczy notuje na blankietach przekazu telegraficznego i w ostatniej rubryce księgi przyjętych przekazów nazwę i siedzibę władzy wystawiającej zezwolenie, numer i dzień jego wystawienia oraz kwotę na jaką zezwolenie opiewa, a po umieszczeniu na zezwoleniu daty wysłania przekazu(ów), odcisku datownika i podpisu urzędnika, oddaje je w zwykłym liście służbowym do tej władzy skarbowej, która je wystawiła.

Inne postanowienia dotyczące przekazów pocztowych, zawarte w wyżej wymienionem zarządzeniu, należy stosować analogicznie przy przekazach telegraficznych.

Telegramy przekazowe należy wysyłać na polskim przewodzie telegraficznym. Mają one pierwszeństwo przed telegramami zwykłymi.

Nr. 3945/V z dnia 7 września 1926 r.

87

Zwrotne poświadczenia wypłaty przekazów czekowych P. K. O.

Na wniosek Prezesa Pocztowej Kasy Oszczędności zarządza się, co następuje:

1) Każdy wystawca przekazu czekowego P. K. O. może żądać zwrotnego poświadczenia wypłaty przekazu czekowego.

Żądanie takie może zgłosić przy wystawieniu przekazu czekowego lub po wystawieniu, t. j. po wysłaniu do Pocztowej Kasy Oszczędności.

2) Zwrotne poświadczenie wypłaty, żądane **przy wystawieniu przekazu czekowego**, podlega opłacie przewidzianej w każdorazowej taryfie pocztowej dla zwrotnego poświadczenia wypłaty, żadanego **przy nadaniu**.

Zwrotne poświadczenie wypłaty, żądane po wystawieniu i przesłaniu przekazu czekowego do Pocztowej Kasy Oszczędności, podlega opłacie przewidzianej w każdorazowej taryfie pocztowej dla zwrotnego poświadczenia wypłaty, żadanego **po nadaniu**.

3) Żądanie zwrotnego poświadczenia wypłaty przekazu czekowego przy wysyłaniu przekazu czekowego zgłasza się:

a) przez nalepienie znaczka pocztowego wartości odpowiadającej opłacie za zwrotne poświadczenie wypłaty żądane przy nadaniu przekazu.

Znaczek ten umieszcza się na odresowej stronie zwrotnego poświadczenia wypłaty, wydanego przez P. K. O. na specjalnym druku, w formie kartki pocztowej, złożonej z przekazem czekowym P. K. O.;

b) przy przekazach czekowych P. K. O., z którymi nie jest związane zwrotne poświadczenie wypłaty — przez wypisanie na przedniej stronie przekazu czekowego słów: „Zwrotne poświadczenie wypłaty” i naklejenie na odwrotnej stronie przekazu czekowego znaczka pocztowego wartości odpowiadającej opłacie za zwrotne poświadczenie wypłaty, żądane przy nadaniu przekazu. W tym wypadku urząd pocztowy sam wypełnia zwrotne poświadczenie wypłaty na druku, używanym do zwrotnych poświadczeń wypłaty przekazów pocztowych i unieważnia znaczek pocztowy na przekazie czekowym.

4 Jeżeli właściciel konta czekowego żąda zwrotnego poświadczenia wypłaty już **po wysłaniu przekazu czekowego do P. K. O. lub po wypłacie przekazu czekowego przez urząd pocztowy**, winien się zwrócić do P. K. O. i złożyć opłatę pocztową w wysokości podanej pod 2) ustęp 2 (zwrotne poświadczenie wypłaty, żądane po nadaniu).

Pocztowa Kasa Oszczędności zawiadamia urząd pocztowy o żądaniu wystawcy i przesyła otrzymane od wystawcy znaczki pocztowe, poczem urząd pocztowy wypełnia zwrotne poświadczenie wypłaty na druku używanym do zwrotnych poświadczeń wypłaty przekazów pocztowych, na-

lepia znaczek pocztowy, odbiera podpis adresata i przesyła zwrotne poświadczenie wypłaty bezpośrednio wystawcy przekazu czekowego.

5) Oplata za zwrotne poświadczenie wypłaty nie może być bezwzględnie potrącona z sumy przekazu czekowego, wypłaconej adresatowi.

6) Znaczki pocztowe, nalepione na przedniej stronie zwrotnego poświadczenia wypłaty, winny być unieważnione datownikiem.

7) Odbiorca sumy przekazu czekowego P. K. O. winien potwierdzić odbiór sumy swym podpisem również na zwrotnym poświadczeniu wypłaty, w miejscu oznaczone nadrukiem.

Urząd pocztowy winien zaopatrzyć swym datownikiem podpisane już przez odbiorcę sumy przekazu czekowego zwrotne poświadczenie wypłaty, a następnie odesłać je niezwłocznie wprost wystawcy przekazu czekowego.

Datę odesłania zwrotnego poświadczenia wypłaty notuje się w księdze oddawczej przekazów czekowych P. K. O., względnie w uwadze odnośnej karty doręczeń, a w razie stwierdzonego zaginięcia lub niedoręczenia zwrotnego poświadczenia wypłaty, wystawia się wtórnik na druku Nr. 504, który to wtórnik, po pokwitowaniu przez odbiorcę, lub w razie odmowy ponownego podpisu, po stwierdzeniu dat wypłaty przez urząd pocztowy — odsyła się wystawcy przekazu czekowego.

8) Zwrotne poświadczenia wypłaty doręcza się wystawcom przekazów czekowych za pokwitowaniem w książeczce doręczonych uawiadomień.

9) Przepisy o przekazach czekowych Zarządu Wzajemnych Ubezpieczeń budowli od ognia (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 7, poz. 84 z r. 1920 i Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 15, poz. 172 z r. 1920) — pozostają nadal w mocy.

10) Zarządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów i z tą chwilą tracą moc obowiązującą: zarządzenie b. Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 15 lutego 1923 r. L. 351/III (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 11, poz. 55) i okólnik Gen. Dyr. P. i T. z dnia 9 października 1924 r. L. 6/68421 D. P. i T. Kr.) (Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 42).

Nr. 233/I z dnia 1 września 1926 r.

88

Przepisy wykonawcze do § 21 i 28 Taryfy Telefonicznej.

Do § 21.

Oplacane przez abonentów central pomocniczych należności za odległość między centralą pomocniczą, a centralą główną są ryczałtowo odškodowaniem na rzecz Zarządu Poczto-Telegraficznego za zwolnienie tych abonentów od obowiązku każdorazowego uiszczania opłat za rozmowy międzymiastowe na przestrzeni między daną centralą pomocniczą a centralą główną, tudzież innymi centralami pomocniczymi załączonymi do tejże centrali głównej.

Wobec tego należy:

1. Rozmowy między abonentami central pomocniczych i abonentami central głównych oraz abonentami innych central pomocniczych, przydzielonych do tej samej centrali głównej, traktować jako rozmowy miejscowe w obrębie sieci lokalnej i nie pobierać za nie żadnych dodatkowych opłat.

2. Rozmowy zgłoszone przez abonentów central pomocniczych z wezwaniem strony do rozmównicy w siedzibie centrali głównej lub pomocniczej, przydzielonej do tej samej centrali głównej i odwrotnie traktować jako rozmowy **miejscowe**, bez pobierania opłaty za przesłane wezwanie.

W tym wypadku należy pobierać jedynie opłatę za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń w wysokości 60 groszy. W razie cofnięcia rozmowy lub też niedojścia rozmowy do skutku z powodu niezgłoszenia się osoby wzywanej do rozmowy jak również niezgłoszenia się abonenta, który zamówił rozmowę, opłata za posłańca zwrotowi nie podlega o ile wezwanie zostało doręczone.

3. Rozmowy zgłoszone w rozmównicy czy to centrali głównej do abonenta centrali pomocniczej, czy też w rozmównicy centrali pomocniczej do abonenta innej centrali pomocniczej, przydzielonej do tej samej centrali głównej jak również rozmowy zgłoszone w rozmównicy centrali pomocniczej do abonenta centrali głównej — traktować jako rozmowy **międzydzielniowe** i pobierać za nie opłaty ustalone za rozmowy międzydzielniowe, według odległości obliczanej na podstawie pól sytuacyjnych.

4. Rozmowy zgłoszone w rozmównicy centrali głównej z wezwaniem strony do rozmównicy w siedzibie centrali pomocniczej i odwrotnie, tudzież rozmowy zgłoszone w rozmównicy centrali pomocniczej z wezwaniem strony do rozmównicy innej centrali pomocniczej, przydzielonej do tej samej centrali głównej — traktować jako rozmowy **międzydzielniowe** i pobierać za nie opłaty ustalone za rozmowy międzydzielniowe według odległości obliczanej na podstawie pól sytuacyjnych.

W danym wypadku, prócz opłaty za rozmowę międzydzielniową należy pobierać jeszcze dodatkową opłatę za przesłanie wezwania i ponadto opłatę za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń.

Do § 28.

1. Odległość, według której oblicza się należności za rozmowę, należy określać na podstawie pól sytuacyjnych tych central telefonicznych, do których bezpośrednio załączeni są abonenci przeprowadzający rozmowę względnie rozmównice publiczne.

W spisie urzędów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (wydanie 1926 r.) wszystkie centrale telefoniczne mają podane numera pól sytuacyjnych.

2. Rozmowy zgłaszane do abonentów innych sieci z wskazaniem tylko Nr. telefonu abonenta bez wymienienia nazwiska osoby, z którą rozmowa ma być przeprowadzona, podlegają opłatom według taryfy za rozmowy międzydzielniowe bez żadnych dodatkowych opłat.

3. Rozmowy zgłaszane do abonentów innych sieci z wskazaniem Nr. telefonu abonenta i z wymienieniem nazwiska i imienia osoby, z którą rozmowa ma być przeprowadzona, podlegają prócz zwykłej opłaty za rozmowę międzydzielniową jeszcze dodatkowej opłacie za zaawizowanie właściwej osoby.

Opłata ta wynosi $\frac{1}{5}$ część opłaty, przypadającej za trzyminutową rozmowę w danej relacji.

4. W wypadkach przewidzianych pod 2 i 3 gdy wzywający do rozmowy nie może wskazać Nr. telefonu wzywanego abonenta, odpowiednich wiadomości może mu udzielić centrala w siedzibie wzywanego abonenta za opłatą $\frac{1}{5}$ części opłaty przypadającej za trzyminutową rozmowę w da-

nej relacji. Opłatę tę pobiera się niezależnie od opłaty w tejże wysokości, pobieranej za przesłanie wezwania.

Opłaty za wskazanie numeru telefonu nie pobiera się od władz i urzędów państwowych przy zgłaszaniu rozmów do władz i urzędów państwowych innej miejscowości.

5. W wypadku przewidzianym w p. 3, gdy strona zgłaszająca rozmowę do abonowanego telefonu wymienia prócz Nr. telefonu wzywanego abonenta nazwisko i imię osoby, z którą chce mówić, urząd telefoniczny miejsca przeznaczenia, otrzymawszy awizo o takiej rozmowie, wywołuje żadaną stację abonamentową i wymienia nazwisko i imię osoby, z którą rozmowa ma być przeprowadzona. Po dokonaniu formalności, dotyczących zaawizowania rozmowy, sama rozmowa dochodzi do skutku dopiero z chwilą nadejścia kolejności zgłoszonej rozmowy, analogicznie jak to ma miejsce z rozmowami zgłoszonymi z wezwaniem strony do publicznej rozmównicy.

6. Rozmowy zgłaszane z wezwaniem do rozmównicy osoby, z którą rozmowa ma być przeprowadzona, podlegają prócz zwykłej opłaty za rozmowę międzymiastową jeszcze i dodatkowej opłacie za przesłanie wezwania w wysokości $\frac{1}{5}$ części opłaty, przypadającej za trzyminutową rozmowę w danej relacji, oraz za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń w wysokości 60 groszy.

7. W wypadkach, gdy strona po zgłoszeniu rozmowy zwraca się z prośbą o przepisanie rozmowy zwykłej na pilną, lub pilnej na zwykłą należy prośbę uwzględnić.

Przy przepisaniu rozmowy zwykłej na pilną, należy odnośną kartkę zgłoszeniową na rozmowę zaszeregować w kolejce pilnych rozmów w kolejności pierwotnego jej zgłoszenia, tak samo przy przepisaniu rozmowy pilnej na zwykłą należy kartkę zgłoszeniową na rozmowę zaszeregować w kolejce zwykłych rozmów w kolejności pierwotnego jej zgłoszenia.

8. Czas potrzebny dla wywołania abonenta wzywanego do rozmowy ustala się na jedną minutę w godzinach od 7-ej do 21-ej i trzy minuty w godzinach od 21 do 7-ej. Czas ten nie wchodzi w rachubę przy obliczaniu opłaty za rozmowę.

Gdy wzywany abonent nie zgłosi się w tym czasie — rozmowę należy uważać za niedoszłą do skutku z winy strony. Jeżeli zaś strona zgłaszająca rozmowę chce czekać na zgłoszenie się abonenta ponad podany czas, wówczas z upływem tego czasu rozpoczyna się jednostka rozmowy za którą pobiera się należytość.

9. W razie niedojścia rozmowy do skutku z powodu niezgłoszenia się strony wzywanej do rozmowy, lub gdy zgłaszający rozmowę z jakiegokolwiek bądź powodu cofnie ją należy pobierać $\frac{1}{5}$ część opłaty, przypadającej za rozmowę w danej relacji. Gdy rozmowa była z przesłaniem wezwania, i gdy wezwanie zostało doręczone przez posłańca — zwrotowi nie podlega opłata uiszczona za wezwanie ($\frac{1}{5}$ część opłaty, przypadającej za zgłoszoną rozmowę) jak również nie podlega zwrotowi opłata uiszczona za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń w wysokości 60 groszy.

Całą należytość natomiast zwraca się wówczas, gdy rozmowa nie doszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodów albo też aparatów.

Należy również zwrócić całą należytość za rozmowę w tym wypadku, gdy zgłaszający rozmowę cofa ją z powodu niez uzyskania połączenia dla przeprowadzenia **pilnej** rozmowy w ciągu jednej godziny, a dla przeprowadzenia **zwykłej** rozmowy — w ciągu trzech godzin, ze względu na

zajęcie linii telefonicznych i z tego powodu dłużej czekać na połączenie nie może lub nie chce.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia i z dniem tym traci moc obowiązującą interpretacja § 21 i 28 Taryfy Telefonicznej z dn. 27 stycznia 1925 r. Nr. 4182/IX (Dz. U. G. D. P. i T. Nr. 7 z 1925 r.).

Przepisy 4182/IX, wydane 4 września 1926 r.
 tym traci moc obowiązującą interpretacja § 21 i 28 Taryfy Telefonicznej z dn. 27 stycznia 1925 r. Nr. 4182/IX (Dz. U. G. D. P. i T. Nr. 7 z 1925 r.).

Okólniki.

Niedokładności formalne przy wypłacie i kwitowaniu przekazów czekowych P. K. O.

Dyrekcja Pocztowej Kasy Oszczędności doniosła, że w ostatnich czasach urzędy i agencje pocztowe popełniają coraz częściej niedokładności przy wypłacie i kwitowaniu przekazów czekowych P. K. O.

Wobec tego przypomina się urządcom i agencjom pocztowym, co następuje:

1) przekaz czekowy P. K. O., adresowany do jednej lub więcej osób fizycznych, musi być podpisany atramentem lub ołówkiem atramentowym przez każdego adresata, pełnem imieniem i nazwiskiem, wyraźnie i czytelnie;

2) przekaz czekowy wypłacony pełnomocnikowi adresata ma być przez pełnomocnika pokwitowany w sposób następujący:

Za N. N. (adresata) odebrał

N. N.

pełnomocnik.

Na odwrotnej stronie takiego przekazu należy podać daty legitymacji pełnomocnika (rodzaj, numer władzy, która wystawiła legitymację, datę wystawienia o ile on nie jest osobiście znany organowi wypłacającemu). (Zobacz art. 24 instr. dla listonoszów).

3) przekaz czekowy, wypłacony adresatowi niepiśmiennemu, musi być, prócz znaków odręcznych (+++ lub OOO) adresata, podpisany przez świadka pełnem imieniem i nazwiskiem, przyczem świadek ten winien być znany wypłacającemu urzędnikowi pocztowemu.

Świadek zamieszcza obok swego podpisu — słowa: „jako świadek”.
 4) Odbiorca sumy ma sam wypisać na przekazie czekowym miejscowość i datę wypłaty. Data ta musi być zgodna z datownikiem urzędu pocztowego, wyciśniętym na przekazie czekowym w dniu wypłaty. Pod odciśkiem datownika organ wypłacający umieszcza wyraźnie swój podpis;

5) powyższe obowiązuje także co do „zwrotnych poświadczeń wypłaty” przekazów czekowych P. K. O.;

6) przy wypłacie przekazów czekowych P. K. O. opiewających na renty i emerytury, należy dokładnie przestrzegać zastrzeżeń zamieszczonych na tych przekazach (potwierdzenie tożsamości, wdowieństwa i t. d.).

Urzędy i agencje pocztowe winny ściśle przestrzegać niniejsze przepisy.

Nr. 3011/I z dnia 3 września 1926 r.

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 29 z 1926 r.).

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	N a z w a w y d a w n i c t w a	Miejsce i kraj wydania
511	„Rozmowa Polaka z Rusynom”—broszura ruska	New-York
512	„Świt” — czasopismo polskie	Moskwa
513	„Dieło Truda” — czasopismo rosyjskie	Paryż
514	„Der Kämpfer” — czasopismo niemieckie	Chemnitz

Nr. 3809/VI z dn. 3 września 1926 r.

Wstrzymanie obrotu paczkowego i pieniężnego w agencji poczt. Połoczany dworzec, okręgu Dyrekcji P. i T. w Wilnie.

W agencji poczt. Połoczany dworzec z dniem 25.VIII 1926 r. został wstrzymany obrót paczkowy, obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych oraz obrót oszczędnościowy i przekazów czekowych P. K. O.

Nr. 3821/VI z dnia 3 września 1926 r.

Uruchomienie ambulansu Nr. 8.

Z dniem 1 października b. r. uruchamia się ambulans Nr. 8 na szlaku Warszawa — Białystok — Stołpce w codziennych pociągach pospiesznych 703/704. Nowy ambulans podlega urzędowi pocztowemu Warszawa 2.

Warszawa, dnia 6 września 1926 r. Nr. 2964/VIII.

Rozwój sieci pocztowej za czas od 1/8 do 1/9 1926 r.

Uruchomiono:

agencje: Adamowicze, pow. Augustów, 23/8 26.
 Andrespol, pow. Brzeziny, 5/8. 26.
 Bronna Góra, pow. Kosów poleski, 5/8. 26.
 Gorzków, pow. Krasnystaw, 10/8. 26.
 Kamienna Nowa, pow. Sokółka, 11/8. 26.
 Perszükszta, pow. Święciany, 1/8. 26.
 Sadlno, pow. Nieszawa, 24/8. 26.
 Trzydnik Duży, pow. Janów Lubelski, 25/7. 26.
 Węgłewice, pow. Wieluń, 1/8. 26.
 Wolna, pow. Baranowicze, 1/6. 26.
 urzędy: Grzegorzew, pow. Koło, 24/8. 26.

Zwinięto:

agencje: defin. Czernichowo k. Baranowicz 1/6. 26.
 defin. Jezioraki zabartowskie 14/8. 26.
 czas. Krzywczę n. Sanem 22/7. 26.
 czas. Suchopol 21/7. 26.
 urzędy: defin. Manasterz 5/8. 26.

Reaktywowano:

agencje: Gdynia 3 1/9. 26.
 Osiek k. Oświęcimia 5/8. 26.

Przemieniono:

urząd na agencje: Wiele 10/7. 26.

W Y K A Z

zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładowych P. K. O.
 z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr ks.	Wydanie książeczki		Nazwisko i imię	Kwota		Uwagi
	Miejsce wydania	Data		Zł.	gr.	
211521	Sucha k. Żywca	5/7. 23 r.	Listwan Ludwik	13	24	
221465	Luboml	22/8. 23 „	Maciszewski Wacław	1	—	
275441	Warszawa 1	30/3. 25 „	Zwolakowski Wacław	19	74	
			Henryk			
403564	P.K.O. Warszawa	29/1. 26 „	Rozen Moszek Aron	15	—	

W Y K A Z

odnalezionych książeczek wkładowych P. K. O. z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. ks.	Wydanie książeczki		Nazwisko i imię	Kwota		Uwagi
	Miejsce wydania	Data		Zł.	gr.	
290114	P.K.O. Warszawa	1/5. 24 r.	Wierzbicki Józef	1	35	

Legitymacje i dokumenty unieważnione.

Stróżyk Adam, monter telegrafu z Wolbromia zagubił legitymację kolejową Nr. 769, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Krakowie w dniu 27/III 1924 r.

Szyrma Kazimierz, pocztyljon urzędu Telegraficznego w Warszawie, zgubił legitymację urzędową Nr. 656, wydaną 30 grudnia 1925 r., przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Warszawie.

W miejsce zagubionej legitymacji wydano duplikat.

Ciżmowskiemu Bernardowi, inspektorowi ruchu z urzędu pocztowego Nowa Wieś koło Król-Huty, skradziono legitymację urzędniczą Nr. 919, wystawioną dnia 26/X 1925 r. przez Inspektorat P. i T. w Katowicach.

Drabikowi Władysławowi, st. oficjałowi pocztowemu z Krakowa skradzioną legitymację kolejową Nr. 2115, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Krakowie w dniu 30/XII 1924 r.

Wymienione dokumenty unieważniono. W razie nadużycia należy winnego oddać władzy bezpieczeństwa, odnośny zaś dokument odebrać i przesłać właściwej władzy pocztowej.

K O N K U R S Y.

Dyrekcja P. i T. w Warszawie ogłasza konkurs na stanowiska naczelników urzędów pocztowych: II klasy w Białej Podlaskiej i V klasy w Raczkach, z prawem ubiegania się o pierwsze stanowisko dla urzędników poczt. VII i VIII st. sł., o drugie zaś X i XI st. sł. Przy wymienionych urzędach są mieszkania służbowe dla naczelników.

Dyrekcja P. i T. w Lublinie ogłasza konkurs na stanowisko kierownika urzędu p.-t. V klasy w Piaskach k/Lublina z prawem ubiegania się dla urzędników X lub XI st. sł.

Dyrekcja P. i T. w Krakowie ogłasza konkurs na stanowiska kierowników urzędów poczt. VI kl. w Siewierzu i w Czerminie k/Mielca, nadto na stanowiska agentów pocztowych II-go stopnia w Leńczach, powiat Wadowice i w Zadzielu, pow. Żywiec z prawem ubiegania się o dwa pierwsze stanowiska dla urzędników p. i t. XI i XII st. sł., oraz dla funkcj. niższych trzech najwyższych stopni płacy.

Dyrekcja P. i T. we Lwowie ogłasza konkurs na stanowiska agentów pocztowym I stopnia w Domaradzu, pow. Brzozów i w Zawadce k/Kałuża.

Dyrekcja P. i T. w Bydgoszczy ogłasza konkurs na stanowisko naczelnika urzędu p. i t. III klasy w Pelplinie z prawem ubiegania się dla urzędników VIII i IX st. sł.

Warunki na stanowiska agentów poczt. podane są w D. U. Nr. 23 z r. 1921.

Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska wynosi dwa tygodnie. Na stanowiska naczelników i kierowników urzędów pocztowych podania mają być wnoszone drogą służbową.

Dział urzędowy Dyrekcji P. i T.

WARSZAWA.

Ruch służbowy.

Mianowani:

Łata Kazimierz, naczelnik urzędu poczt.-telegraf. w Teresinie Sochacz. — naczelnikiem urzędu poczt.-telegr. w Tuliszkowie od 23/VII 1926 r. *Pietruszewski Adam*, urzędnik IX gr. up. w Grójcu — naczelnikiem urzędu poczt.-telegraf. w Ozorkowie od 10/VII 1926 roku; *Szparkowski Józef*, urzędnik XI gr. up. urzędu p. i t. w Różanym Stoku — naczelnikiem urzędu poczt.-telegraf. w Sztabinie od 1/VII 1926 roku; *Mancarz Kazimierz*, urzędnik X gr. up. urzędu telegraficznego w Warszawie — naczelnikiem urzędu poczt.-telegraf. w Gródku Białostockim od 1/IX 1926 roku; *Romanowski Edmund*, p. o. naczelnika urzędu poczt.-telegraf. w Sarnakach — naczelnikiem tegoż urzędu od 1/IX 1926 roku; *Wierzbicki Stanisław*, naczelnik urzędu poczt.-telegraf. w Radzanowie — naczelnikiem urzędu poczt.-telegraf. w Skrwilnie od 1/IX 1926 roku.

Przeniesieni:

Rychta Antoni, urzędnik XI gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Łukowie do urzędu poczt.-telegraf. Warszawa 2 od 1/VII 1926 r.; *Miszczuk Jan*, urzędnik X gr. up. urzędu poczt.-telegraf. Warszawa 7 — do urzędu poczt.-telegraf. w Łukowie od 1/VIII 1926 r.; *Brzozowska Leokadja*, urzędnik IX gr. up. urzędu pocztowego Łódź I — do urzędu poczt.-telegraf. w Otwocku od 1/VIII 1926 r.; *Sobolewski Maksymilian*, naczelnik urzędu poczt.-telegraf. w Szczuczynie — do urzędu pocztowo-telegraf. w Ciechanowie od 1/VIII 1926 r. w charakterze urzędnika IX gr. up. *Tomczak Jan*, urzędnik XI gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Białymstoku 1 — do urzędu poczt.-telegraficznego w Wyszogrodzie od 1/VIII 1926 r.; *Chwaliński Jan*, naczelnik urzędu poczt.-telegraf. w Szczercowie — do urzędu poczt.-telegraf. w Łęczycy od 1/VII 1926 r. w charakterze urzędnika IX gr. up.; *Charytański Zygmunt*, urzędnik XI gr. up. Dyrekcji — do Technicznego Zarządu T. i T. w Łomży od 1/VII 1926 r.; *Dec Bolesław*, urzędnik X gr. up. urzędu poczt.-telegraf. Białystok 1 — do urzędu pocztowego Warszawa I od 1/VIII 1926 r.; *Frelich Janina*, urzędnik XI gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Suwałkach — do urzędu pocztowego Warszawa I od 1/VIII 1926 r.; *Pstrokoński Feliks*, naczelnik urzędu poczt.-telegraf. w Raczkach — do urzędu pocztowego Łódź I od 1/IX 1926 r. w charakterze urzędnika IX gr. up.; *Sztark Wiktor*, urzędnik X gr. up. urzędu pocztowego w Żychlinie — do urzędu poczt. w Łodzi I od 1/VIII 1926 r.; *Staczyńska Zofja*, urzędnik XI gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Mińsku-Mazow. — do urzędu poczt.-telegraf. w Kole od 1/VIII 1926 r.; *Rutkowski Adolf*, urzędnik XII gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Lipnie — do urzędu poczt.-telegraf. w Wołominie od 1/IX 1926 r.; *Biernacki Stanisław*, urzędnik IX gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Mławie 1 — do urzędu poczt.-telegraf. w Płońsku od 1/VIII 1926 r.; *Szufladowicz Euzebjusz*, urzędnik X gr. up. urzędu poczt.-telegraf. Warszawa 2 — do urzędu poczt.-telegraf. w Raciążu od 1/IX 1926 r.; *Goncikowska Marja*, urzędnik XI gr. up. urzędu poczt.-telegr. w Jabłonie — do urzędu poczt.-telegraf. w Sochaczewie od 1/IX 1926 r.;

Szymborski Jerzy, urzędnik XI gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Białej-Podlaskiej — do urzędu poczt.-telegraf. w Modlinie od 1/IX 1926 r.;

Przeniesieni na emeryturę:

Ruszkowski Ludwik, urzędnik VIII gr. up. urzędu telegraficznego w Warszawie od 1/VIII 1926 r.; *Kosmański Franciszek*, urzędnik VIII gr up. urzędu poczt.-telegraf. w Kutnie od 1/VIII 1926 r.; *Kowalski Tomasz*, naczelnik urzędu poczt.-telegraf. w Gostyninie od 1/VIII 1926 r.

Zwolnieni:

Papiewska Cecylja, urzędnik XI gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Pabjanicach od 1/VII 1926 r.; *Tracz Eleonora*, urzędnik XI gr. up. urzędu Telefonów Międzymiastowych w Warszawie od 1/IX 1926 r. z art. 46.; *Józefowski Stanisław*, urzędnik X gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Róźnie od 31/VIII 1926 r. z art. 42.

Zmarł:

Puszkarski Timofiej, urzędnik X gr. up. urzędu poczt.-telegraf. w Pułtusk 5/VIII 1926 r.

I. P. i T. KATOWICE.

Ruch służbowy.

Przeniesieni:

Marja Kołodziejczykówna, pom. as. z Król.-Huty do Katowic — urzędu telegraficznego od 3/VIII 1926 r.; *Marja Nowakówna* i *Halina Schmidtowa* sekr. poczt. z Inspektoratu Poczty i Telegrafów — do urzędu telegraficznego Katowice od 5/VIII 1926 r.; *Agnieszka Stollówna*, sekr. poczt. z Inspektoratu P. i T. — do Świętochłowic od 5/VIII 1926 r.

Zrezygnowali:

Agnieszka Cyganek, prakt. u. t. Katowice z dniem 31/VII 1926 r.; *Edward Pukocz*, prakt. Nowa Wieś k/Król.-Huty; *Marja Kempna*, prakt. Siemianowice i *Wanda Stasiak*, pom. as. Tarn.-Góry z dniem 31/VIII 1926 r.

Wydalony:

Józef Strzelec, prakt. Katowice z dniem 18/VIII 1926 r.

Dział nieurzędowy.

Składki na Skarb Narodowy.

Ptakówna Apolonja, kierowniczką urzędu pocztowego w Olszówce dolnej 11 sztuk austr. koron srebrnych.

Pruski Julian, kierownik urzędu pocztowego w Czerminie k. Mielca 11 austriackich koron srebrnych i 2 zł. pol.

PODRĘCZNIK DO ADMINISTRACJI I PRZEPISÓW OSOBOWYCH KAROLA PHILIPPA — NACZELNIKA WYDZIAŁU DYREKCJI P. I T. W BYDGOSZCZY

jest jeszcze do nabycia u autora po cenie 5 zł. za egzemplarz, z przesyłką 5.50 zł., za pobraniem 5.90.

Zamieni miejsce służbowe naczelnik u. p. IV kl.

Okolica piękna — stacja w miejscu, pomieszkanie: 2 pokoje z kuchnią.

Zgłoszenia u. p. Grzymała.

ADRES ADMINISTRACJI: GEN. DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II. p., pokój Nr. 4.

Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote.	Cena egzemplarza pojedynczego 30 gr.
--	--

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 12 groszy

Prenumeratę można wpłacać za pośrednictwem PKO. na konto czekowe Nr. 30027.